

't Leve lijkt wel is op de grabbelton van 'n bezar, 't vaal soms mee of tege.

De mêêstes van ons zallen 't nog wel wete uit 'r jeugd: een bezar in 't BVL-gebouw of bij 't Leger des Haails in de Kaarekbuurt. Veul verêêniginge of clubpies hieuwe zô êêns per jaer 'n bezar om de clubkas wat te spekke. Koekhappe, spijkerslaon, enveloppe trekke en 'n grabbelton. Van aalles was t'r ok te ete of drinke: 'n baksie met 'n koeksie, ranjao met 'n rietjie en soms werempel pannekoeksies of pofferties. Tegewoordig zie je meer rommelmarte en braoderiechies. Je kijk ie ôôge uit as ie ziet wat 'r aamel weggedaen wordt. Ooit, toe ze 't koche of kregge, zijn ze d'r toch is blij mee gewist. Mor trug naer die grabbeltonne. Mêêstal greep ie dingchies vâ niks, meschie wel krijgerties en afdankerties. De kedoochies zatte soms gewoon in ouwe krante verpakt in 'n grôôte ton mè zaogsel. As kaaind greep ie nie naer 't êêste 't beste kedoochie, belnêênt, je voelde goed wâ voor vurrem 't kedoochie had en je perbeerde nog is te voele voordà je wat naer bovene haolde. 'k Weet nog dà 'k in 't CJV-gebouw is een paksie mè drie klaaipoeppers (knickers) naer bovene haolde. 'k Was aareg teleurgesteld, want in die tijd zag ie al volop glaoze stuiterties. 'n Dag laeter kree 'k weer 'n stuivertie om te gaon grabbele. En wâ denk ie? Grôôte blijdschap toe d'r 'n grôôte, prachtige, nieuwe, glaoze stuiter tevoorschijn kwam! Daegelang hê 'k 'm gekoesterd en glimmend opgewreve aan de mouw vâ m'n troi die me moeder zellef gebraaid had. 'k Weet 't nog percies: d'r zatte van die gekronkelde, gekleurde aerties in, okergeel en bruinachtig. 't Raore is wel dà 'k gêên êêns meer weet of dà 'k t'r ooit mee geknikkerd het en of 'k 'm verlore ben en aan wie. Die glimmende, prachtige stuiter was 'n dierbaor bezit! Kijk nou is om ie heene. D'r zijn bij iederêên mense om d'r heen die aamel misgrijpe in de grabbelton van 't leve. Die krijge pech en tegeslag. Verdriet en naorighaaid. Aanderes lijkene aaltijd geluk te hebbe, die grijpe de mooiste kedoochies uit de levesgrabbelton. Meschie lijkt dat allêên mor zô. Hoe ouwer dà je wordt, hoe meer ie gao beseffe dat iederêên op z'n tijd meevaallerties het, en soms ok grôôte tegeslaoge. 't Gaot in 't leve ommers nie allêên om die grôôte glimmende stuiters, mor veraal om hoe je omgaot met de tegevaallerties. Leveskunstenaers zien kans om d'r hoe dan ok aaltijd wâ van te maoke. U persoonlijk wens 'k bij de grabbelton van 't leve 'n paksie mè vertrouwe, 'n dôôsie mè dankbaorhaaid en 'n koker vol blijdschap!

Korsjonnao